

בעקבות פרשת ה"בידה" בלשכת האלוף במטכ"ל - פרשה

חדשה: מי שילם עבור האמבטיה שקנה שר הביטחון?

האם יחקור מבקר המדינה (מימין) בפרשיות החדשות?



מבקר המדינה נבנצאל

שילם דיין תמורת האמבטיה מכספו. או שמת נעשה השלום עלייך משלחת ה"קניית של משרד הביטחון בארצות הברית? האם קיבל שר הביטחון הקצבת מס' בעתו לרכישת אמבטיה בארצות הברית, מהסוג שניתן לרכוש אותה בישראל? האם שילם שר הביטחון לחברת הת"עופה הממלכתית אל"על, תמורת הטסת ה"אמבטיה מארצות הברית לישראל? האם שילם שר הביטחון את המכס הניגבה ממוצרי יבוא של מתורות מסוג זה?

השאלה האחרונה היא בעלת חשיבות מיוחדת. שכן בעבר, כבר אירע לפחות מקרה אחד, בו ראה שר הביטחון את עצמו פטור משלם את המכס החל על כל ארצות המדינה. היה זה בחודש נובמבר 1973, כאשר ראש הממשלה גולדה מאיר יצאה לישיבת האינטרנציונאל הסוציאליסטי שנערכה ברומא. דיין הגיע לנמל התעופה לוד כדי ללוות את גולדה, ובהודמנות זו, רכש מוצר כלשהו בחנות הפטורה ממכס שבבית הנתיבות שבנמל התעופה.

מן הראוי להזכיר כי החנות הפטורה ממכס שבנמל התעופה, מסוג חנויות ה"דייט פרי שופ" המקובלות בכל נמלי תעופה, מיועדת רק לשימושם של היצאים את הארץ. המוצרים הנמכרים בה, תמורת מטבע זר בלבד, הם זולים במיוחד כיוון שהם פטורים מכל תשלום מכס.

עתונאי שהיה נוכח באותו מעמד, פנה אל אחת הובניות בחנות ושאל אותה כיצד היא יכולה למכור מוצרי החנות לאדם שהגיע לאולם הנוסעים היוצאים רק כמלווה, אפילו אם הוא שר בממשלת ישראל? הוא נענה כי אין זו הפעם הראשונה, ששר מבצע רכישה מעין זו. אבל כאשר פנה כתב העולם הזה לחברת אשקר, שהיא בעלת החנות הפטורה ממכס בנמל התעופה בלוד, הוא קיבל הכחשה טוטאלית. "מעולם לא מכרנו מוצר מ"מוצרי החנות למד דיין ולא לכל שר אחר", נאמר לו.

הקץ לשמועות

הזדון!

שאלות שהוצגו לעיל ראיות ל"חקירה ולתשובה מצד מבקר המדינה, שהוא האדם היחיד היכול לבקש ולבדוק את המיסמכים והקבלות אצל הגופים הממלכתיים הקשורים בעניין. שכן, אם הכל נעשה בגדר החוק והסדר הטוב, מן הראוי לשים קץ לשמועות הזדון המכתימות את שמו הטוב של שר הביטחון.

קרוב לוודאי שימצאו אנשים שיטענו כי פרשת האמבטיה היא פרשה שולית וחסרת חשיבות, וכל חיטוט בה אינו אלא היטפלות חסרת-טעם לאדם עסוק וטרוד כמו שר הביטחון, הנושא על כתפיו את גורל האומה. אלא שאם כך הם פני הדברים, הרי אין גם כל חשיבות לעובדה שראש אגף האספקה במטה הכללי של צה"ל, האלוף נחמיה קין, התקין לעצמו "בידה" (מיתקן שטיפה נשי) בלשכתו שבבנין המטכ"ל (העולם הזה 1893) (אגב, למרות הפירסום על הקמת ה"בידה" ב"לשכת האלוף, ולמרות התגובות השליליות בצה"ל בעקבות גילוי זה, שוכן המיתקן עד היום כבוד בלשכת האלוף ומשמש כמקום עליה לרגל לקצינים רבים הבאים לחזות ב"פלא").

אין גם כל חשיבות לעובדה שאותו אלוף, בעת שכהן כנספח צה"ל ברומא, עסק, בין שאר תפקידי, בקניית כלבים ל"רמטכ"ל דאג, רבי-אלוף חיים בירלב; או לכך שדאג באותה תקופה להעסקת בתו במיסגרת אחת משלושת הביטחון בחו"ל, תוך הבטחת אחזקת מכונית צמודה לבת על חשבון אותה לוחה.

לפי אלוף קו מתשבה אין חשיבות גם לעובדה שאלוף אחר בצה"ל, האלוף מרדכי ("מוטה") גור, עסק, לפי עדות עצמו, ב"משך שנתיים וחצי בתקופת שירותו ה"צבאי, בחיבור ספר שינציה עבור הדי"ט טוריה את פרטי הקרב של חטיבתו ב"כיבוש ירושלים במלחמת ששת הימים. רק דבר אחד חשוב: שהחיללים יהיו בסדר.

אמריקאים לצרכי עסקים, ושאת אחת ה"פגישות עם קיסניגר לא האריך כפי שיכול היה להאריך, משום שנקבעה לו במועד זה פגישה עם סוחר-עתיקות, אינו משנה ל"פרשה זו.

לאותו ביקור, בו טס דיין לארצות-הברית לחזרה במטוס מיטען של אל"על ולא במטוס נוסעים בטיסה שיגרתית, לקח עימו השר גם את אשתו רחל, והנה, מסתבר, שהביקור - שכמה פרשנים הגדירו אותו כ"מסע קניות" של שר הביטחון - כלל לא רק קניות לצרכי המדינה, אלא גם קניות פרטיות לצרכי משפחת דיין.

בעת מסע הקניות הפרטי שלהם, נתקלו השר ואשתו גם באמבטיית חרטינה ש"מצאה-הן בעיניהם. היתה זו אמבטיה מפוארת מתוצרת איטלקית. בו במקום רכש אותה הווג דיין בתוספת אריחי חרטינה,

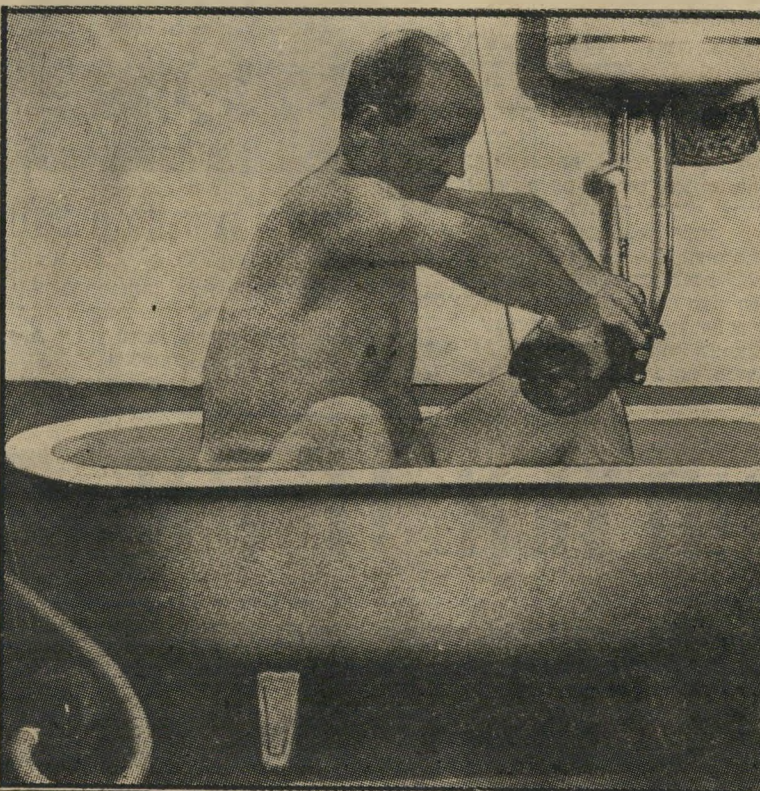
בעקבותיה לראש-הממשלה גולדה מאיר. ו"נה, בעקבות מילחמת יום-הכיפורים, ה"ס"תבר ישראל וזכה גם למלך האמבטיה. המלך הוא דיין, והאמבטיה - אינה סמלית, אלא אמבטיה של ממש, עשויה לתפארה מתרטינה איטלקית.

במשך שנים רבות עמדה בביתו של משה דיין בצהלה, בחדר האמבטיה, אמבטיה רגילה כמו בכל בית אחר בישראל. בכל השנים בהם היה משה דיין נשוי לרות דיין, הלמה האמבטיה הצנועה את הרוח הנהלית בה ניהלו את ביתם.

אולם מאז נשא משה דיין את רחל כולם לאשה, ומאז הפך את ביתו לבית הארחה וקבלות-פנים לאורחי המדינה, ה"ס"תבר כי האמבטיה הישנה אינה עונה עוד לצרכים החדשים של שר הביטחון.

איש, גם אם הוא נמנה על יריביו

מלך



האמבטיה

המושבעים של שר הביטחון, אינו יכול לבוא בטענות על כך שדין רוצה לשפר את תנאי ההיגיינה בביתו. זהו, ללא ספק, עסקו הפרטי והאישי בלבד.

האמבטיה הפרטית של משה דיין הופכת לענין ציבורי, רק כאשר מתעורר חשש שסיפוק צרכי ההיגיינה הפרטיים שלו, נע"שה על חשבון ההיגיינה הציבורית.

בתחילת חודש דצמבר 1973, ערב פתיחת ועידת ז'נבה, יצא שר הביטחון משה דיין לארצות-הברית, בין השאר כדי להיפגש עם מזכיר המדינה האמריקאי הנ"ר הנרי קסיניגר, ולתאם עימו את עמדות ישראל בארצות-הברית לקראת המלכי ה"ועידה.

זה שבין פגישה אחת עם קיסניגר ל"שניה, נפגש דיין גם עם סוחר-עתיקות

ישני אנשי מידואים במדי צה"ל,

עמדו השבוע על ספסל הנאשמים ב"אולם המעצרים בבית-משפט השלום בתל-אביב. יחד עם שני אורחים בלתי מגוייסיים, הוחשדו שמואל פרץ ומשה אולא, ה"שרתים במילואים בחזית הדרום, בכך ש"גנבו ארבע מאות קילוגרם של חוטי נחושת, שנאספו על ידם בסיני, העבירו אותם לתל-אביב, כדי למכרם שם לסוהרי מתכות. מכיוון שהיילי המילואים נתפסו עם חוטי הנחושת שבמכוניתם בתל-אביב, ביקשה המשטרה להוציא נגדם צרמער על החזקת כושי-גנוב.

"מה פתאום רכוש גנוב?" התפרץ הח"שוד שמואל פרץ, בעל זקן השיבה, מעל דוכן הנאשמים. "בכל הדרך מסיני לתל-אביב עברנו דרך מחסומים של המשטרה הצבאית, ואף אחד לא האשים אותנו בהעברת רכוש גנוב. אז מה פתאום המ"ש"טרה האורחית בתל-אביב עושה לנו בע"יות?"

"יש חשד שחוטי הנחושת שהיו בידם הם מרכוש צה"ל בסיני", הסביר נציג המשטרה.

אבל חייל המילואים שמואל פרץ לא נרגע: "מה עשינו? מה גנבנו?" שאל, "האם גנבנו טנק? בסך הכל לקחנו חוטי נחושת שלא היו שייכים לאף אחד. למה השוטרים הצבאיים לא אמרו לנו אף מילה?"

השופט לא התרשם כליכך מהטענה. הוא פסק לשני חיילי המילואים, ולשני שותפיהם האורחים, שלושה ימי מעצר אורחי לחקירה.

כאן לא יכול היה עוד החייל שמואל פרץ להתאפק. כאשר ניגשו אליו השוטרים, כדי להוליכו למעצר, זעק כלפי השופט: "נו, אז אחרי זה אנחנו עוד צריכים להילחם בשבילכם?" באולם קמה מהומה. פרץ וחבריו הנזערים ניסו להתפרץ לעבר דוכן השופט. זה קם ממקומו ועזב את האולם.

תקופה חדשה,

מלך חדש

ס צינה דראמטית זו, שהתחוללה בבית-המשפט בתל-אביב, סימלה אולי יותר מכל, לא רק את הפער ההולך ונפער בין החזית והעורף, אלא את הפער בין העם ומנהיגיו. כאשר הובאו להוצאת פקר דת-מער נגדם, לא הבינו שמואל פרץ וחבריו, שכל פסול באיטוף חוטי נחושת בסיני ומכירתם בשוק האורחי?

במדינה בה מותר לשר הביטחון, המופי קד על אותם חיילי מילואים, לחפור עת"קת בניגוד לחוק, ולסחור בהם, אין זה פלא שישינם חיילים שאינם מבינים מדוע מה שמוותר לשר, אסור להם?

אבל מדוע להיתפס לעתיקות כמו עסקי העתיקות של משה דיין, כאשר נולדה כבר פרשה חדשה, מסעירה לא פחות, שבמרכזה עומד שוב שר הביטחון. לכל תקופה הסמל שלה. כל תקופה והמלך שלה. תקופת מלחמת ההתשה, ל"משל, עמדה בסימן "מלכת האמבטיה". היה זה או שר הביטחון משה דיין, שהצ"טרף למגנים את הסאטירה בשם זה שהוצ"גה בתיאטרון הקאמרי, והכינוי שהורדק